

Milí přátelé !

Dnes není ACP jenom A co Počernice ? ale též A co Procházkovi?
Totiž: Jaromír Procházka /nar. 10.9.1926 ve Zvoleně/ a Olga, t.č.
v lécebně v Kroměříži.

Jaromír Procházka

S Mirkem jsem se seznámil na zimní konferenci Akademické
Ymky v Jeseníkách v roce 1949, ale nejspíše jsem s ním byl už
předtím na táboře YMCA na Šazavě 1939 a na některé letní konferen-
ci. Ale splýval mi mezi Brnaky a Procházkou, s nímž nejnápadnější
byl Ivan Procházka, lyžař a šprýmař kanadského ražení. Výrazně na
nás zapůsobil na brigádě v roce 1950 v Jeseníkách v Josefově, kde
nám Karel Kura /hajný/ podal krátký výklad, co bude třeba vykonat
před zahájením terenních prací na stavbě lesní silničky z Josefově
do údolí. Bylo třeba strhnout ploty zahrádek a odstranit další ma-
teriál z cesty nezadržitelnému pokroku v komunikacích. Tu nečekaně
Mirek zavelel k útoku a rozběhl se proti plotům. Okamžitě jsme ho
následovali a ploty byly demolovány a materiál odtahán za několik
minut. S Jiřím Jiráskem jsme ho ještě před večerem jmenovali "bri-
gádním /pracovním/ referentem" a nikdy jsme toho neřekli. Kromě
úsilovné práce ještě vyměřoval trasu, zjišťoval kolik se za den
udělalo, vyhledával scutěže, plánovlal, co by se mohlo /mělo/ udě-
lat příští den a podával o tom suché, krátké zprávy. Večer sedával
na kraji lesa a zpíval slovenské písně, které do Jeseník pozoruhod-
ně zapadly. Při útoku proti obráncům "Černého stropu" se vyznamenal
na všech frontách /hned po něm Běda Loewenstein/.

Rok padesátý druhý

Od jeho sestry jsem se v létě 1951 dověděl, kde je Mirek na
vojně a převzal od ní adresu. Ale setkal jsem se s ním až 21.pro-
since 1952, kdy jsem se po bezídce brněnské nedělní školy /nedělní
školy/ odvážil oslovit opět jeho sestru, poptat se po Mirko-
vi a dokonce /světe, div se!/ navrhnout, že bych šel k nim hned
s ní. Zatímco byl Mirek o vánocích 52 po vojně, já jsem byl na voj-
ně, u ženistů v Brně-Pisárkách. Jiná návštěva ve Volfově 12 se vy-
dařila 1.ledna 1953. To Milenina sestra a maminka stonaly a já
jsem mohl s Mirkem probrat osudy pražského kroužku Akad.Ymky a jed-
notlivých postav.

Dva málo známí otcové srt nové orientace

Rozvoj styků, vztahů a setkání s Mirkem se pak zvláště po
setkání s ním 12. /s 13./ 7. 1953 v táboře na Šazavě /kousek proti
toku řeky od Čapkovy Šazavy/ urychlil nebývalým tempem a již jako
profesor gymnasia /jedenáctiletky/ v Bystřici nad Pernštejnem se
stal svědkem při naší svatbě /23.6.1956/ a zároveň švákem ! To je
známo všeobecně. Méně známo je, že se brzy nato stal otcem nové
orientace spolu s Milanem Rastáglavem Opočenským. V létě 1958 jsme
stáli na dvoře farar v Klášteře nad Dědinou /viz dílo Al.Jiráska/
a Milan nám s nadšením vyprávěl o své zkušenosti s bratrstvy v Porý-
ní a navrhl, abychom založili takové "hromádkovské" bratrstvo, kam
bychom přizvali nejen mladé duchovní naší církve /a dalších církví/
ale také "věřící inteligenci", čímž měl na mysli zvl. lékaře a pro-
fesory a umělce z naší generace.

Totéž léto dlela v Klášteře /a nejen dlela ale též pilně praco-
vala/ brigáda evangelické mládeže. Pro nedělní kázání jsem připravil
malířský cyklus pod pracovním názvem "nová theologická orientace".
Po bouřlivé diskusi v nedalekém Střešišku evangelických kursů /přávo
ně to byl Letní tábor Komenského založený Adolfem Novotným/ jsem

Bratři a sestry!

Tento příspěvek se bude týkat mládeže. Žijeme v době duchovních změn. Je to vidět i v proměnách struktury církve. Naše generace se dost liší od generace otců a dědů. Je obecně skeptická ke společenskému pokroku a zvláště pokroku technickému. Spíše si všimá a je konfrontována s negativními jevy, které tento tzv. pokrok přinesl. Mínus ovšem je, že má jen slabé povědomí o dějinné situaci. Rozdělím dnešní mládež do 3 skupin. První skupina se stará o společenské uplatnění, mnozí z nich udělají kus dobré práce pro druhé, ale je mezi nimi mnoho bezohledných kariéristů a sebeů, kteří se realizují na úkor druhých. V druhé skupině je mládež, která na nic nevěří, kouká jak zabít čas, jak se pobavit. Cestou je alkohol, drogy, sex. Není na místě je hned odsoudit. Není nic lehčího než moralizování, ale tím se nadělá víc škody než užitku. Jako křesťané se máme zabývat tím, co je k tomu vede a co bychom my mohli pro ně udělat. Třetí skupina je z našeho pohledu nejnadějnější. Jsou to lidé hledající. Je to hledání s velmi širokým spektrem a ne vždy nalézající. Hledá se cesta v umění, filosofii, trampských osadách, dietních hnutích, joze, sportu a dost často i v křesťanství, ve společenství věřících. Musíme konstatovat, že naše církve je těmito hledajícími lidem málo otevřená. V našich sdruženích se nový člověk objeví jen tu a tam, na rozdíl třeba od katolíků, kteří získávají hodně mladých lidí díky novým a reformálním přístupům, také ovšem díky tomu, že je to dnes v módě. Tímto konstatováním bychom se však neměli spekejit. Naše generace má silný a emocionální vztah k hudbě. Proto mají ohromný význam nové křesťanské písně, za něž patří dík především bratřím Svátovi Karáskovi a Miloši Rejchrtovi, Beranům, Ejhle, Liedl a Velík a dalším křesťanským skladatelům a skupinám. S nadšením byly přijímány konference delegátů konfirmovaných v Kebylích, které byly doprovázeny křesťanskými písněmi. Bylo přijato s velkou nelibostí, že to ministerstvo kultury nepovoluje. Bylo by třeba pořádat více přednášek, pracovních brigád, diskusí, aby hledající mladí lidé měli možnost poznávat v čem je křesťanství živé, aktuální a ovšem v čem je životním posláním. Rovněž by bylo na čase uspořádat celocírkvní shromáždění mládeže, které se nekonalo od roku 1971 a znovu začít vydávat časopis pro mládež jakým bylo Bratrstvo. Věnuje se malá pozornost tomu, že na Slovensku existují církve Luteránská a Reformovaná. Máme s těmito církvemi společná vyznání a sčasti i dějiny od husitských dob. Více vzájemných kontaktů by vedlo k duchovnímu obohacení české, moravské i slovenské evangelické mládeže. Dnešní mladá generace nemyslí vyhraněně konfesijně, ale spíše ekumenicky a obecně křesťansky. Víme o petičích při smíšených sňatcích, ale byli bychom rádi, aby se tyto petiče řešily v rozhovorech s představiteli katolické církve a v hledání jak tyto sňatky umožnit a ne aby se dělaly umáhlené závěp a tvořily protifronty. Mnozí z řad evangelické mládeže za mnohé vděčí bratru vikáři Janu Kellerovi. Vzniká u něj křesťansky autentické společenství, které mladé lidi, kteří tam přicházejí povzbuzuje ve víře. Je to forma katechetického zvěstování spojená s prací v bratrském společenství.

Příspěvky Martina Šimsy pronesené na 24. synodu /20.-23.11.1985/

Bratři a sestry!
Nejprve chci říci, že si velmi dobře vzpomínám na to, jak jsem se jako mladý člověk účastnil synodálního řízení naší církve. Chci připomenout, že naposledy před 14 lety zde mluvil můj otec.

Tento příspěvek se bude týkat protivenství, kterými Českobratrská církev evangelická strádá a trpí v posledních 15 letech a které jsou příčinou jejího vnitřního rozdělení. Naše názory na ně se různí.

V bibli je však jednoznačně řečeno: Bratři, břemena jedni druhých neste! Případy, které se staly, pouze vyjmenuji, nebudu se jimi podrobněji zabývat, ale budu rád, když se stanou předmětem rozhovoru. Už se o nich mlčí dost dlouho. Mluví se o nich pouze obecně.

1971 - byl odsouzen bratr farář Jan Dus, z teologické fakulty byli vyloučeni Jan Kozlík a Aleš Březina

1972 - byl odsouzen bratr farář Vlastimil Sláma, byl zastaven časopis Bratrstvo, byl proces proti bratru faráři Jaromíru Dasovi, dr. Ladislavu Hejdánkovi a jeho ženě a dr. Jiří Jiráskovi, byl odebrán státní souhlas bratřím farářům Miloši Rejehrtovi, Miroslavu Rodrovi a Vladimíru Kaluzovi

1973-74 - další odebrání státních souhlasů bratřím farářům Janu Šimsovi, Jakubu Trojanovi, Alfrédu Kocábovi a Jiřímu Věbrovi

1975 - zakázání lesních brigád, byl odsouzen bohoslovec František Matula /předtím vyloučený z teologické fakulty/

1976 - odsouzení bratra faráře Svatopluka Karáska, který už předtím nemohl konat farářskou službu

1977 - odsouzen bratr Aleš Březina, odsouzen bratr vikář Miloš Lejek

1978 - odsouzen Jan Šimsa 1979 - F. Matula se vystěhoval ze země

1980-81 - odebrán státní souhlas bratřím Zdeňku Bártovi, Tomáši Bískovi a J. A. Kellerovi; ze země se vystěhovali bratři S. Karásek a A. Březina; bratr synodní senior znemožnil kandidaturu bratra vikáře Miloše Rejehrta ve sboru v Klášteře n. Bědínou; byl odsouzen Jan Hrabina; byl odsouzen bratr synodál Jan Litomický

1984 - byl odebrán státní souhlas bratru vikáři Janu Kellerovi, proti kterému bylo zahájeno trestní stíhání, byl odebrán st. souhlas br. Petra Bredskému již podruhé

1985 - Bratr synodní senior znemožnil kandidaturu bratra vikáře Miloše Rejehrta ve sboru v Kobylisích, probíhá proces proti Janu Kellerovi, o kterém by měl preferovat někdo kdo tam byl přítomen; rodina Bískova se vystěhovala ze země začalo se s novou praxí udělování státních souhlasů na 1 rok, bratr Václav Hurt je první obětí této nové praxe, nebyl mu prodloužen st. souhlas.

Bratřím Františku Šilarovi a Miroslavu Věšimovi nebylo vůbec umožněno nastoupit do církevní služby.

Na velké většině škol, kde se dřív učilo náboženství, se dnes už neučí, je to způsobeno nátlakem na rodiče i na děti.

Po učitelích, vědcích a vedoucích pracovnících je požíráván ateistický světový názor, křesťané jsou v těchto oborech znevýhodnění, přestože jsou mnohdy lepší odborníci než komunisté, kteří jsou preferováni.

Křesťanství není svázáno s žádným konkrétním typem státu. Nebylo svázáno ani s Římskou říší, ani s Českým královstvím, ani s Rakousko-Uherskem a není svázáno ani se současným reálným socialismem.

Jestliže se budeme držet novozákonního pojetí vztahu křesťanů ke státu, pak nám Ježíš prikazuje solidarizovat se s trpícími, plačícími, pronásledovanými pro spravedlnost. Podle apoštola Pavla je sázet k odměňování dobrých a trestání zlých a Pavel sám se dovolával práva, když se mu děla nespravedlnost. Podle Petra pronásledování je zkouškou naší víry a máme myslet na Boží soud. Ve Zjevení Janově je extrémní případ, kdy se stát stává šelmou a církev se stává menší šelmou, která té velké přisluhuje. Tehdy je povinnost křesťanů vytrvat a osvědčit věrnost Ježíši Kristu i s rizikem mučednické smrti. Ježíš nám říká: Rozoznávajte časy, dobu. Dále nám říká: Neprizpůsobujte se světu tomuto. Zadáva nám úkol: Buďte tváreí pekoje.